

Jensen, Jørgensen, Kjeldsen, J. Larsen, N. S. Larsen, Leth, A. Nielsen, K. Nielsen, Th. Nielsen, Nielsen-Grøn, Olsen, Dusen, M. Pedersen, P. Pedersen, S. Pedersen, Pingel, Rasmussen, C. Ravn, Koed, Scharling, Scheel, Schjøtt, Schrøter, Steenstrup, A. Sørensen, J. Sørensen, Tang, Thorup, Trier, Tvermoes, Weberkinch-Madsen, Weeke, Naberger, Alberti, Albertsen, Andersen (Odense Amts 2den Valgkreds), Andersen (Thisted Amts 3die Valgkreds) og P. Andersen.

Fraværende med Orlov:

Bjørnbak, Clausager, Clausen, Dønnergaard, Hummeluhr, Jørgensen, H. E. Nyholm og Schelde.

Fraværende:

Berntsen, Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds), Blem (byg), Brandes, C. Hage, Hansen (Sorø Amts 5te Valgkreds), A. Holck, B. Holm, Holstein, Suel, Klein, C. B. Nyholm, Nøhr, L. Pedersen, N. Ravn, Rosen, Scavenius, Strøm, Tauber og Thomsen.

Formanden (Berg): Lovforslaget er saaledes vedtaget; men da det er undergaaet Forandringer, vil det blive at overfende til Landstinget igjen.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Hjælp af det Offentlige udenfor det almindelige Fattigvæsen og om Regler for Eftergivelse af Fattigunderskøttelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2149—50).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Hørdum): Ved Indbringelsen af dette Forslag tillod jeg mig at udtale de bedste Forhaabninger om Forslagets fremtidige Skæbne. Jeg troede at kunne bygge disse Forhaabninger paa særdeles gode Grunde, idet Sagen har været forhandlet her i Thinget nu 5, 6 Gange tidligere og da fra

alle Sider er bleven modtaget med Velvillie; selv om der har været forskellige Vanskeligheder mod Sagens endelige Fremme, havde dog Alle med temmelig Velvillie udtalt sig for Grundtanken. Sidste Gang Sagen var for her, var i 1880, og den blev da forelagt og forsvaret paa en meget djærv Maade af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber), men Sagen kom i Udvalg, og mærkværdigt nok, senere hørte man ikke Noget til den. Hvad den er stødt an paa, er mig ikke bekendt, og hvorfor den ikke kom videre, har jeg ingen Meddelelse faaet om. Imidlertid, den samme Tanke har været for tidligere, den har været for i 1872, og da gjennemgik den alle 3 Behandlinger saavel i Folkethinget som i Landstinget. I Landstinget gik den ud af Dagsordenen, og man enedes sluttelig om at lægge den til Side med Blikket aabent for, at Regjeringen i en nær Fremtid vilde fremlægge Forslag til Omordning af vor Fattiglovgivning, hvor denne Sag saa skulde blive taget under Behandling, og Spørgsmaalet muligvis løst derigjennem. Regjeringen har gjentagne Gange forelagt Forslag om Forandringer i den nuværende Fattiglovgivning, men de ere ikke blevne gennemførte, og jeg skal sige, at saavidt jeg har gennemskuderet disse Forslag, vilde de ikke have kunnet være fyldestgørende eller afløsende for det her forelagte Forslag. Som sagt, jeg bygger mine Forhaabninger paa disse Grunde, at Alle have været enige om at erkjende, at der var et Hul i vor Fattiglovgivning, at der var en Uretfærdighed til Stede, som absolut burde afhjælpes, naar man kunde finde den heldigste og rigtigste Form. Hvis man imidlertid tager i Betragtning, hvad der er fremkommen i de senere Dage — det vil sige mellem Forelæggelsen og i Dag — i Pressen og i Offentligheden, maa man saa en ganske anden Anskuelse; imidlertid er jo dog Pressen, selv om det er Regjeringens officiose Organ, ikke Lovgivningsmagten; men eftersom den bekendte Z. gjentagende og gjentagende har kunnet forudsige de forskjellige Provisorier, som ere fremkomne i de senere Aaringer — man kan jo sige, at det er gaaet som efter en Snor efter hans Udtalelser — skal jeg tillade mig at gjøre nogle ganske faa Bemærkninger til hans Udtalelser. Jeg skulde ikke have gjort det, hvis det ikke var i Regjeringens Organ, de vare fremkomne, og hvis ikke Z. havde været Forudsiger af de Provisorier, hvorunder vi nu leve. Jeg er derfor noget berettiget til at antage, at Regjeringen ogsaa i dette Spørgsmaal nærer nogen Sympathi